

SEMĂNATORUL

ORGAN AL ASOCIAȚIEI ÎNVAȚATORILOR DIN CALIACRA

Director I. Nedelcu

Apare sub conducerea
unui comitet

Redacția și Administrația
Școala primară No. 3—Bazargic

ABONAMENTUL
80 lei anual

Ce-i cu restanțele

La venirea la cârmă a actualului guvern, credeam că vom fi îndreptățiți și noi cei neîndreptățiți cu plata salariului după timpul guvernului tehnician, dar până în prezent nu s'a făcut nimic.

Până la congresul învățătoresc dela Chișinău, se auzea că restanțele vor fi plătite în rentă; dela congresul dela Chișinău, învățătorimea a auzit din gura d-lui Ministru al Instrucțiunii, că ni se va plăti în bani. De atunci a trecut ceva timp și până în prezent nu s'a plătit nimic privitor la salariile noastre rămase în restanță.

Cu venirea toamnei, câte nu-ți trebuie pentru aprovizionarea casei, și învățătorimea așteaptă salariul ca altceva și când colo foarte mulți n'au primit decât câte 200—300 lei; ceilalți bani oprindu-se pentru plata impozitelor anticipat, după cum au trimis percepțiile la administrația financiară următoarele.

Acum să vedeți cum s'au făcut și impunerile!

Un învățător nou, numit pe ziua de 1 Octombrie 1931, care n'a primit nimic până la 1 Ianuarie 1932, a fost impus la impozit global fără nici un temei legal și acum plătește

bietul om până nu mai poate.

Cu noi învățătorii vechi de am primit sau nu salariul ce ni se cuvenea, a trebuit să plătim...; dar de restanță nu ne vorbește nimeni.

S'ar fi putut ca datorile către stat să ni se oprească din salariile în restanță, fiindcă altfel ni se face o nedreptate.

Înțelegem că Statul e în impasul greu de a plăti salariile, ar trebui însă ca să ne plătească întâi pe noi cei rămași cu plata în restanță și numai după aceea și pe ceilalți.

Cam așa ar cere dreptatea și o așteptăm.

Un nou an școlar

scrisoare deschisă către cei de sus
de Elena Al. C. Aldea

După dezechilibrarea morală ce începuse a ne înfrânge zi cu zi mai mult, sub guvernarea trecută, evenimentele, din urmă au suflat peste resemnarea noastră o adieră de speranță înviorătoare, care—dacă va fi pricepută în toată importanța ei, referindu-se la puternicul plan de muncă ce va noște—fi-va un imperativ categoric celor în drept s'o susție și s'o amplifice, în folosul națiunii române.

Rolul nostru social e demult precizat și credem cu convingere

că nici un conațional de bună credință nu se îndoește asupra dreptății cauzei noastre. Numai că un indiferetism oriental ne lăsase la discreția câtorva ingrași—față de considerația ce ne-o dătoează—fapt dăunător întâi țării și apoi nouă.

E o constatare arhibanală, care totuși trebuie repetită mereu, strigată la toate răspântiile, cu tot efortul de care dispunem, ca s'o rumege și răuvoitorii.

Noul an școlar, care a început de curând, va fi prilej pentru conducătorii prezenți ai destinului

românesc, să dovedească până la ce înalțime se poate ridică și susține înțelegerea Dumnealor, iar pentru obijduiții îndrumători ai satelor: să se bucure sau să sufere, după cum îi vor răsplăti cei pentru care se straduesc.

Atât însemnăm, în preajma acestui an școlar.

Despre aportul nostru, nu vă îndoiiți! L'am adus din plin în vremuri zdrobitoare, cu atât mai mare va fi în noul an școlar.

28. VIII. 1932

Siracova

Profesorii secundari contra reducerii salariilor

Un memoriu înaintat ministerului instrucțiunii

Asociația generală a profesorilor secundari au înaintat mienistrului următorul memoriu senzațional:

Corpul didactic secundar, alarmat de o situație devenită e demult imposibilă și, acum în urmă, de svonul altor reduceri desalarii și deci a unei situații desperate, s'a adunat la sediul central în de ziua 28 Septembrie a. c. și, în urma discuțiilor urmate, a hotărât să vă înaintăm următoarele:

Se vorbește iar de reducerea salariilor noastre.

După reduceri legale, dar nedrepte, întrucât erau sub costul vieții au urmat reducerile nelegale ale inaplicării legii de armonizarea salariilor din 1927 care, știți și dv., ne loveau numai pe noi, membrii corpului didactic.

După reducerile nelegale, car-

măsurau și mizeria noastră și arbitriul autorității superioare, au urmat alte reduceri, legale dar iar nedrepte, întrucât au afundat corpul didactic într'o mizerie încă necunoscută.

În urma acestei situații dezastruoase, care ne-ar fi putut mângâia cu o singură explicare: situația dezastruasă a Statului însuși, adică a tuturor și de o potrivă, se vorbește de o nouă reducere a salariilor, fără nici un fel de explicare și fără nici un fel de apel la puterea de rezistență și de sacrificiu a celor de atâtea ori sacrificiați

Pentru a vă veni în ajutor și dv., cum am încercat și cu predecesorii dv., cari ne cereau informații și chiar soluții pentru ameliorarea situației noastre, ne permitem să vă declarăm, domnule,

Soarele nu răsări

roman vesel de André Dahl
traducere de Elena Al. C. Aldea

Prefață

Aceasta carte a fost terminată după zece ani. Dal tocmai la 6 Octombrie 1912, ora 10 seara, am scris cuvântul: Sfârșitul a două sute cincizeci și patru pagini.

Dacă am lipsit multă vreme, elita intelectuală a țării mele, de o plăcere delicată întârziind a publica acest roman, e simplu, pentru că n'am știut cui să-l dedic. O dedicație este într'adevăr un lucru foarte greu. Se întâmplă să dedici o lucrare unei fe-

mei iubită sau unui amic drag; a două zi, femeia iubită te înșeală sau amicul drag te palmuește și în ochii cititorilor, ai aerul unui imbecil. Pentru aceasta eu mă decisesem de a nu dedica fără socoteală și de a chibzui bine.

Iubirea de părinți cerea să dedic acest prim roman tatălui meu, dar când îi fac cunoscut: „Copilul meu, îmi zice, lasă pe tatăl tău liniștit. De-ar fi vorba de un studiu supra puterii molecu-

lare a azotului sau gasto-arterito originii artritice, aș fi încântat și ți-aș mulțumi de a înscrie numele meu în capul volumului. Dar cum nu te-ai putut ridica nicio-oată la aceste cunoștințe atât de utile, continuă singura ta treabă de tâmpit”.

Scrisei deci pe o foaie frumoasă: „Femeii mele mult iubită, scumpul mele Margareta!” și lasai foaia să se târănească pe biroul meu, așteptând sărutul de recunoștință, care nu putea greși să nu se abată pe fruntea mea. Mult iubită mea femeie, scumpa mea Margareta, îndata ce zări dedicația, sfâșie foaia frumoasă în patru: „Mulțumesc pentru gându ți dragălaș! —strigă ea,— e tocmai ca și când s'ar pune pe coarnele morților. Și apoi, ce

nevoie este să faci cunoscut lumii că eu mă numesc Margareta? Vinde-ți cartea, mare gogomanie, și caută numai să ai două duzini de cititori. E cu mult mai bine, decât de a amesteca lumea în poveștele gospodăriei noastre!”.

În anii următori am dedicat pe rând acest roman:

—La trei academicieni, cari se înțeleseseră, s'ar putea spune, să moară imediat și m'ar fi obligat să reîncep totul.

—Unei verișoare bătrână, f. bogată și fără copii, pe care o am în Dorgogne. Dar am înțeles că, mult îngălțită, ea nu mai citea de vreme îndelungată decât imaginile lui Epinol și Indicatorul târgurilor și piețelor.

(continuare pe pag. 2-a)

Profesorii secundari contra reducerii salariilor

(continuare din pag. 1-a)

că explicarea și măsurile și apelul d-v. și ale guvernului dv. cari trebuie să ne convingă și pe noi și țara, ar trebui să cuprindă, între altele și următoarele explicații și măsuri cari, socotite pe mărimea dezastrului Statului pe care doriți, ca și noi să-l salvați, cât mai este vreme:

1. Că dezastrul Statului nu se datorește cătuși de puțin nouă, ci în întregime ultimelor guvernări și în special, ultimilor miniștri de finanțe;

2. Că în consecință și ca primă măsură serioasă și gravă așa cum serioasă și gravă e situația Statului, ați dispus trimiterea în judecată a acestor ultimi miniștri de finanțe;

3. Că, până la judecarea acestora, ați dispus interzicerea oricărui amestec din partea lor în conducerea Statului;

4. Că ați adus în tezaurul Statului tot ce i s'a furat și tot ce s'a risipit de cei cari l-au administrat;

5. Că ați desființat toate subsecretariatele de Stat;

6. Că, pentru perioada însănătoșirii Statului ați desființat pe secretarii generali ai tuturor ministerelor, punând în locul lor și fără salariu deosebit pe cel mai în vârstă dintre directorii generali, cari, și acum, fac și serviciul lor și pe acel al secretarilor generali și de atâtea ori și pe al miniștrilor;

7. Că ați înlocuit, pentru același termen de 5 ani, credem noi pe toți prefectii, prin directori, de prefecturi, fără nici un spor de salariu și pe toți primarii, prin primii ajutoari de primar tot fără nici un spor;

8. Că ați hotărât publicarea tuturor cheltuielilor făcute anual cu legațiile noastre de pretutindeni și cu nesfârșitele misiuni în străinătate, unde trimișii noștri permanenți apar ca incapabil și inutili, și că ați hotărât reducerea tuturor acestora până la decența unui Stat care trăiește din imprumuturi;

9. Că ați păstrat înalților pre-

lați sau numai uzufructul marilor averi bisericești, sau numai salariile, sau numai diurnele lor parlamentare și că ați achitat, din rest, câteva sute de preoți neachitați de un an;

10. Că ați redus, pentru aceiași 5 ani de sacrificiu pentru toți atât lista civilă a Casei regale, cât și toate salariile miniștrilor și ale demnitarilor de tot felul și diurnelor parlamentarilor și ale membrilor tuturor comisiunilor de orice fel;

11. Că ați desființat toate casele autonome, toate regiile și toate trusturile;

12. Că ați scos din buget pe cei 50 mii de funcționari nelegali sau de prisos, achitându-le în două rate, salariul pe 6 luni înainte;

13. Că ați hotărât desființarea globalului, mai ales globalul funcționarilor, care revoltă simțul comun;

14. Că ați revăzut și redus la drepte și posibile, toate dările;

15. Că ați luat toate măsurile, ca toți cetățenii să ia parte la salvarea Statului, după puterile lor;

16. Că ați hotărât pentru corpul didactic, o formulă legală de restituire a reținerilor făcute asupra salariilor acestora dela 1927 până în prezent, rețineri cari au pus și pun Statul pe banca acuzării;

17. Că ați hotărât aspre sancțiuni pentru călcători de legi, chiar când—și mai ales când—sunt miniștri;

18. Că ați luat măsuri să fie dați pe mână justiției, toți acei acuzați de furt, în Parlament sau în presă.

19. Că ați hotărât pedeapsa cu moartea și confiscarea averii lor și a rudelor lor, tuturor funcționarilor sau particularilor, cari și-ar fi însușit avutul Statului.

În ziua acestor declarații și fapte de guvernământ nou, noi am înțelege că dv. nu voiți să împărțiți această țară în sacrificii cari sângerează în fiecare zi

din cauza sărăciei Statului, și în favorii cari huzuresc în fiecare zi din cauza belșugului aceluiaș Stat.

În ziua în care guvernul va fi arătat, în acest fel, buna lui credință de a soluționa serios și cinstit, criza într'adevăr catastrofală, pe care au provocat-o nelegalitățile și nedreptățile și toate ușurintele criminale ale conducătorilor ultimilor ani, în ziua aceea, noi credem că chinul nostru și chinul celor în situația noastră va înceta și o îmbunătățire a situației generale și deci și a situației noastre va putea începe.

Președinte,

I. Nisipeanu

Secretar general

Val. Grecu

28 Septembrie 1932 (Curentul)

Cum se va face înaintarea învățătorilor

Ministerul de instrucție a stabilit normele asupra înaintării corpului didactic primar.

Definitivatul și gradele de înaintare a învățătorilor se vor face astfel.

Înaintarea la gradul I se va obține pe baza inspecției speciale și în urma unui aviz al consiliului inspectorilor generali. Inspecțiile speciale făcute până acum sunt valabile.

Cei cari nu au inspecția specială vor face cerere la inspectoratele regionale.

Inspecțiile se vor face de către inspectorii generali (revizorii școlari).

Înaintarea la gr. II se va face pe baza inspecției speciale și a unui colloquium, ce se va ține în cursul lunii Noiembrie, în orașele în care au sediu inspectoratele regionale.

Colloquiumul va avea drept temă metodele noi în educație.

Definitivatul se va obține pe baza unui colloquium ce se va ține în capitala fiecărui județ, tot în cursul lunii Noiembrie.

Colloquiumul va avea aceeași temă, ca și pentru înaintarea la gradul II, în plus, candidații vor ține și câte o lecție practică.

Învățătorii licențiați, spre a putea fi încadrați în sistemul gradelor de învățământ al corpului didactic primar, vor deveni, pe baza cererii, însoțite de copie după diploma de licență, învățători gr. I.

Neajunsul pricinuit cu întârzierea numirilor

Deși bănuiam că numirile noilor normalişti anul acesta va întârzia câtva timp, însă nu chiar atât de mult. Cauzele pentru care aceste numiri s'au făcut așa de târziu nu le-am știut și nici nu le putem știe până în prezent. Știm însă că prin aceasta i s'a adus un prejudiciu de o însemnată destul de mare învățământului românesc de aci și nu înțelegem de ce organele competente nu s'au sezizat pentru acest fapt.

Deasemeni învălmășeala ce s'a produs cu aceste numiri, știută de toți cei ce au solicitat posturi anul acesta, a fost așa de mare, încât unii cari au solicitat posturi într'un anumit județ, s'au pomenit numiți în nordul Basarabiei sau în Bucovina, contrar dispozițiilor ce se luase, de a se numi învățătorii chiar în satul lor de origină, sau în cazul cel mai rău în județ.

Pentru acest fapt, dăunător învățământului după cum am spus mai sus, munca învățătorilor existenți la școli este mult îngreuiată și în unele locuri chiar imposibilă.

Înțelegem impasul în care se găsește statul din punct de vedere financiar, dar nu înțelegem să neglijăm facla de lumină, care trebuie cu orice sacrificiu s'amprăștie încontinuu lumina sa vie în întinericul satelor.

Andre Dahl

La sfârșitul acestei dedicații, autorul a primit scrisoarea autografa, următoare, pe care este mândru de a o publica.

Președintele Republicii
Secretariatul general

No. 10.687,

Paris 18 Sept. 1922

Domnule,

Foarte ocupat cu afacerile curente, Domnul Președinte al Republicii n'a avut timp de a desface coletul pe care ați binevoit să i-l adresați.

El vă mulțumește totuși și vă autoriza ca folosința să pictați pe pravalla Dumnevoastră: „Furnizor al Președinției”.

Binevoii a crede, Domnule, în asigurarea sentimentelor mele f. distinse.

p. Secretarul general
Subșeful secretariatului particular
E. Bregnot

—Unui controlor de cai ferate, care nu mă întrebese nimic, într'oz, când călătoream în clasa I-a cu bilet de clasa treia. Dar el a dispărut așa de repede în culoar, că n'am avut timp să-i cer numele.

—Portarului imobilului ce locuiesc, dar mă temui că proprietarul va fi gelos.

—Unei tinere femei, care binevoise a mă găsi încântător câte va după amezi... dar aceasta ar fi povestit bărbatului său și fără îndoială amicilor bărbatului său.

—Unui deputat, care mă făcu să am victoriile academice, într'oz bună dimineață de Iulie. Dar el fu încurând compromis într'oz lamentabilă poveste financiară și n'ar fi putut să citească cartea decât în închisoare.

—Și coaforului meu, pentru că el ar fi vorbit lumii întregi despre asta.

Fatalitatea se agățase de dedicațiile mele.

Imi veți spune că nu e obliga-

tor ca un roman să fie dedicat? Da, dar în acest caz ești socotit un biet boem fără relații și cartea ta nu tânjește pe nici o masă distinsă.

Iar deci o hotărâre: cariera mea literară depinde de aceasta, ca și alegerea mea la academie și, la 1930, premiul Nobel. Dar am luat-o.

Dece „Soarele nu răsări”

Domnului Președinte al republicii.

E un om pentru care în Franța nu se face așa ceva. I se asigură nevoi ingrate. E pus să iscălească legi neadevărate. E chemat să inaugureze târguri, saloane cubiste și statui, a căror albeață nouă îi obosesc ochii. Nu e încă mult timp decând era obligat să se ducă periodic în Rusia și tremura gândind la ceace i s'ar întâmpla dacă trenul său ar fi întârziat numai 5 ani.

Nu-i da nimanui prin gând de-ai oferi ceva înveselitor, o partidă de croquet la Concordia, nici a-l invita să dejuneze du-

minica, nici de a se duce să-l felicite de onomastica sa cu o cutie mare cu migdale prăjite în zahăr.

Să nu spuneți că v'ar aresta la poartă, fiindcă n'ați încercat niciodată.

Iată pentru ce, rupând cu această tradiție de indeferență, i-am dedicat prezenta carte.

Cu Președintele Republicii eu știu ce vreau. E un om plăcut, cu care nu mă voiu certa niciodată. El știe în genere să citească. El are timp de cel. Și are nevoie de distracții.

Dacă toți Francezii ar vrea să-i facă câte ceva în acest sens, noi am avea în capul țării un vesel veștitor, care ar semăna cu vintele istorice, în genul lui Henric al IV-lea.

Hei! Ceremonialul de altădată a dispărut! În jurul tronului său Domnul nostru nu mai are nici-o foaie. Pentru aceasta eu îi ofer peste două sute...

Ne'ntreabă morții!

Azi, clopotele'n dangăt înaltă glasuri reci
 Și imnuri de slavă răsună din altare;
 Pioși, genuchii ating țărâna sfântă'n care
 Eroii își dorm în pace, sublimul somn de veci.
 Și flori sunt risipite și-ard albe lumânări
 La orice cruce ștearsă, pe orice mormânt sărac;
 Parfumuri de tămâie în aer se desfac,
 Cobor din ceruri raze de binecuvântări.

II.

O bravi eroi, ce înalt și fără asemănare
 E dreptul la slăvire, ce întreg vi se cuvine!
 Voi ce ați murit în suflet cu dorul de mai bine,
 Ca țara s'o lăsați puternică și mare.

Când lacrimile, încă nici azi nu s'au uscat
 La cei rămași pe lume cu nici o sprijinire,
 Voi-le amintiți deacolo, suprema moștenire:
 Mândria de a fi liberi și pilda de urmat.

III.

Și ne-ați lărgit hotarul și ați încărcat un nume
 De glorie, cu care urmașii ne fălim;
 Dar ne'ntrebăm: avea-vom putere să simțim
 Răspunderea cea mare, ce ne-ați lăsat în lume?

Lipiți de orice avânt, fărămițim aici
 Mizera existență de patimi și nevoi;
 În fața jertfei voastre, îngenunchem, eroi!
 Lă poala piramidei, noi suntem bieți pitici.

IV.

Când iarăș uragane s'ar revărsa pe țară
 Să vă treziți voi umbre și calea s'arătați;
 Iubirea de moșie nepoții să'nvățați
 Precum străbunii vrednici, pe voi vă învațară.
 Dormiți, dormiți eroi, sub glisa sfântă, care
 Cu sânge botezată, mai mult o să rodească;
 Și ne primiți omagiu, cu pace creștinească;
 Cântările de slavă și adânce închinare.

Nic. Badea

La țară

(urmare din Nr. trecut)

—„Ia uite ici!, astea le-au găsit oamenii unde se tăvălea el în burueni“.—

Notarul, care până atunci tăcuse, văzând, poate după înfașarea lui C., că ceilalți nu-l pot convinge, că prietenul i-ar fi așa de pierdut, începe să-i spună:

—„Nu vedeți, par'că-i primărie, și-a făcut buget“. Și întinde mâna să ia hârtia pe care o ținea șeful.

„Ia auzi!

Venituri ordinare:
 12.000 lei creditul băcanului.

5.000 lei creditul croitorului.

3.000 lei creditul cismarului.

Venituri extraordinare:

20.000 lei împrumut la banca învățătorilor.

Venituri întâmplătoare:

4.600 lei lunar, leafa de învățator.

—„Dar la cheltueli!“ și citește cu ochii până ajunge la articolul „600 lei pentru a mă duce undeva la băi de soare“.—

—„Auzi, voia să facă băi din soare. El a fost lovit mai de mult de boală, numai că acum l-a ajuns de al binelea.

I-a rugat să meargă să i-l arăte și lui. Se cam codeau, dar în cele din urmă au cedat și au mers cu toții până la post, unde era închis.

Sărmanul Neculai, când și-a văzut prietenul, l-a podidit plân-sul. Era aproape de nerecunoscut.

Funia îi curmase pielea dela mâini și dela picioare, era gol, că nimeni nu-l îmbrăcase de teamă să nu-l scape. A încercat să le spună că nu-i nebun, ca sa-l deslege, dar în zadar. I-a rugat apoi să-l lase cel puțin să-l îmbrace. Aceasta i s'a încuviințat, însă când a început să deslege funia, toți au fugit afară. Așa că l-a deslegat de tot, lucru pe care putea să-l facă și ei fără nici o teamă, că mâinele și picioarele erau înțepenite lemn. L-a îmbrăcat și sprijinindu-l l-a scos afară spre spaima și mai mare a autorități-

lor, care se grăbeau în pas ale-gător să se depărteze. Au plecat astfel nesupărați spre casă. Pe drum Neculai a spus ce-a pățit și cum a căutat să se apere de țărani, pe cari la rândul lui i-a crezut nebuni. I-a spus ce a pățit cu autoritățile și a încheat că nu-i mai trebuie băi de soare că-te zile o avea; că dealtfel i-a trecut și junghiul.

Iar când prietenul său Costache i-a spus că autoritățile îi și făcuse formele pentru mărcuța, Niculai s'a speriat strașnic.

Cum a luat masa, căreia i-a făcut onoarea ca unul ce nu a-junse de o săptămână, și-a pre-gătit în pripă bagajul și cu pri-mul tren a și plecat înapoi la oraș.

P. C.

Clasa de elită...

Sfânt și mare nume

Este învățătorul.

L-a purtat în lume

Și mântuitorul. G. B.

Dacă însăși omul Dumnezeu, a purtat numele de învățător apoi noi care nu suntem decât o scânteie între cele două extre-mități—începutul și sfârșitul, de-ce să nu purtăm cu mândrie, cu demnitate acest titlu, Care ne a-proprie de dumnezeire, prin însăși meseria noastră de învățători: iu-bind pe cel ce ne urăște, în-vățând pe cel ce ne dușmănește, luminând pe cei ce mai târziu, vor ridica pietrele contra învă-țătorilor, așa cum arhereii și căr-turarii au ridicat contra lui Isus.

Marele reformator, Martin Lut-her, spunea că pe lângă meseria de preot, n'ar îmbrățișa alta, a-fară de meseria de învățător. Și are dreptate.

Care altă ocupație este mai frumoasă și mai folositoare unei țării, decât vestirea și luminarea tinerilor vârstare, în spiritul leg-ilor țării?

Cristos a scos lumea din bar-barie, tu învățătorule scoți micile vârstare din ignoranță, ridicându-i deasupra urei, geloziei, cruzimei, încât cu drept i se poate zice om.

Cred că nu merită discuție ca să se știe de toată lumea, că deosebire este între un ins ce și-a tocat hainele în coate pe băncile școlii și cel ce a vă-zut-o dela distanță.

II.

Dacă la fiecare pas ne plângem de soarta, cum să nu ni se zică „clasa umililor“: Nu domnilor, să se înțeleagă odată pentru totdea-una, că învățătorii sunt clasa de elită a unei țări, sunt eroii țării, atât în timp de pace cât și în timp de războiu.

Și apoi a suporta viața ge-mând, nu înseamnă că trăești.

Viața omului mare nu este o petrecere, ci o bătălie și un marș, un războiu cu stăpânirele și puterile. Nu e o plimbare prin parfumate livezi de portocali și și grădini înflorite, în tovarășia

Muzelor și Orelor trandafirii: este un strașnic pelerinagiu prin arză-toare pustietăți de nisip, prin jinu-turi de ghiață și zăpadă“.

Dacă viața este pelerinagiu pustiu, de ce să ne-o îngreunăm și noi? Viața trebuie să fie acti-vă, veselă. Ea e atât de scurtă încât e păcat să pierdem din ea fie și câteva secunde, într'o tri-stețe, penibilă pentru noi și ne-plăcută pentru ceilalți, micul ca-pitol de fericire ni-l irosim plân-gându-ne, în loc a ne bucura.

Că sunt nedreptăți, că suntem neplătiți, dar aceasta nu este vi-na celor ce conduc, ci a noastră, căci iată ce zice fostul Prim Mi-nistru d-l Nicolae Iorga.

„Corpul învățătoresc dacă ar înțelege să formeze un bloc in-dependent peste considerațiuni de club, ar forma cea mai formida-bilă forță“ Mult adevăr, dar trist.

Și dacă noi nici în cel de pe urmă ceas nu vom înțelege a forma acest bloc, pentru a-părarea intereselor noastre și ale școlii, apoi ne merităm cu pri-sosință această soartă. Astăzi când se discută a ne mai reduce salariu cu 5%, să primim acest sacrificiu pentru țară, dar să ce-rem mai întâiu armonizarea sa-lariului nostru.

Pentru binele școlii al cărei suflet suntem, pentru binele țării și al nostru, ar fi bine să formăm acest bloc.

Uniți-vă dascăli,plin de mândrie
 Ridicați steagul sus neobosiți.

Să-nu vă pese de ori ce condu-cători va să vie

Să vă achite drepturile.. munciți
 C. C. Sinula

—La rândul al 11-lea, alinia-tul al 3-lea, din articolul „Ce-i curestanțele“, se va citi în loc de (următoarele) urmăriile.

—La rândul al 2-lea, aliniatul prim, din articolul „Profesorii se-cundari contra reducerii salarii-lor“, se va citi în loc de (mie-nistrului) ministrului.

Ei și noi

Cu frică pun în discuțiune un subiect, de care nimeni n'a pomenit nimic, până acum.

Este vorba despre ceea ce se cheamă lume mare și mică; concepții și realizări.

Pe când unii, pregătiți cu adevărat pentru viață, ceilalți, superficiali, aproape ridiculi, sunt chemați să călătorească prin acest imperiu nebulos — după cum spune cineva, — chiar fără inevitabilul pașaport al inteligenței. Dar, venali și de-o răutate care înspăimântă; lași și gata oricând, a da cu noroiu în ochii celor care au o capacitate intelectuală și un suflet mai bine cultivat. Etern călăuziți de principiul prostului: Dacă nu pot să-l ajung, să-l cobor la nivelul meu de obscuritate și eclipsă mintală,

Găsesc desigur, o singură scuză: „suntem mai cuminte și avem dreptul a ne constitui, moralizatori ai vieții publice. Da, dar echilibrul antitezelor nu se poate păstra astfel. Dela o minte simplă ca și o omletă, nimeni nu învață, nimic. Dela x, cu lectura a câtorva numere din romanul foileton, colecția celor cincisprezece lei, sau cine știe ce altă otravă de bulevard, nu se poate pretinde nimic frumos și sfânt, după cum nu se poate pretinde nimic, din ceea ce numim cultură, reporterului de noapte, care aleargă prin zloată, să aducă ultima veste pentru tipar: că, un cal de tranvaiu, a fost betejit d'un camion. Nul nu asta e cultură, nu acestea sunt merite...

S'a vorbit mult, s'au plâns atâtea lacrimi de cerneală peste cadavrul acestei națiuni neștiutoare de carte și nimeni nu s'a controlat, dacă știe pentru el și dacă poate da și altora.

Și fiindcă pomeneam mai sus, de „ei și noi“, să-mi fie îngăduit a spune, că nu suntem decât o schișă, din ceea ce ar trebui să fim, un material amorțit, brut, fără formă și dimensiuni, buni numai să blamăm, să calomniem și să botjocorim totul, cu pornirea acea furioasă, cu cari, altădată, au fost dărâmați idolii după altarele lor de marmoră.

R. Sandu

Subrevizoratul Școlar de Caliacra

Facem din nou cunoscut celor ce au împrumutat cărți din biblioteca Subrevizoratului școlar, ca de îndată ce le citesc să le înapoeze, întrucât prin aceasta se crează situația de a nu mai putea servi pe cei ce solicită astfel de cărți.

* * *

In privința complectării situațiilor ce s'au trimis cu ordinul circular No. 6105 | 932, rugăm a se complectă cu cea mai mare exactitate și a ni se restitui cât mai urgent.

Ministerul Instrucțiunii,

a aprobat următoarele transferări pe 1 Septembrie a. c. în jud. Caliacra

URBANE

Sterie N. Ghizari, dela șc. armeană Bazargic, la șc. Nr. 2. p. 4. Eugen Raducu, dela șc. Enigea Bazaurt Mic. Bazargic, la Nr. 1. p. 7. Bazargic; Nacu Papahagi, dela Aiorman Bazargic la șc. Nr., p. 5 Bazargic; Bușu Papinian, dela Teke, la șc. armeană p. 1. Bazargic; Olga Galan, dela Valea Rea Tecuci, la șc. Nr. 3 Bazargic, p. 5 Neva T. Marian, dela Balagea Caliacra, la Nr. 1. Bazargic, p. 5; Aciu Șarlota, dela Coruș Odorhei, la Bazargic șc. Nr. 4, p. 6.; Pr. I. I. Caraman, dela Balcic șc. Nr. la Nr. 2- p. 3. Stelian P. Schilici, dela Preselenți Ianuscilar Balcic, la No. 1. Balcic

ȘCOALA DE COPII MICI

Maria Tulegă, dela Ghiore la Caverna 2, p. 1; Elena C. Bogăteanu, dela R. Sărat la Balcic gr. Nr. 2.

RURALE

Petre Mitrache, dela Bairambunar Regepchioi, la Bairambunar-Bairambunar, p. 1; Martinescu M. Nicalae, dela C i a c a r c e a la E z i b e i,; p. 4; Rr. I. Mirion, dela Musubei, la Prisăcani, p. 2; Șița Iordăchescu, dela Cuporani Cetatea Albă la Hascioseler, postul 4; T. Arsenie, dela Enigea Sarinibei la Enigea Bazaurt Mic. p. 1; Mihai M. Trofin, dela Enimahle la Musubei; Aldea C. Alexandru dela Spasova Siracova la Preselenți Ianuscilar; Pr. D. Epure, dela Culugiuic la Balagea; p. 2; Gh. I. Miulescu, dela Take, Gheiceler la Teke-Teke; p. 1; Pr. C. Mocanu, dela Aiorman, p. 2 la Aiorman p. 1; Elena Gh. Miulescu, dela Vulturști Vischioi la T e k e postul. 2; Marcu M. Gheorghe, dela Enigea Bazaurtul Mare la Nastradiu postul 1; Pr. C. Angelescu, dela Costești Buzău la Carasular; Ioan Gh. Dogaru, dela Ceamurlia Hășandede, la Vladimirești postul 3; Vasilica Diaconescu, dela Sărării Cetatea Albă la Durbali, p. 2; Sabina T. Arsene, dela Dermendre, la Carali p. 4.

Noli învățători

numiți în jud. Caliacra, pe 1 Octombrie 1932

Melinte Ana se numește la Carasinan (aprob. secret. general): Popescu Ilie la Hamzalar, C-tinescu P. Nicolae la Alexandria, Badea C. Ioan la Ceacărcea, Cristea A. Teodar la Ezârgea, Mănetoiu Alex. la Ciflic.

Crișu F. Florea, la Ghiaur-Suiuciu, Rădulescu Vasile la Hășandede, Năstăsescu Dumitru la Siracova, Constantinescu D. Marin la Ghiurghenli Neațu Marin, la Ghiore, Calin Gr. Marin la Sarânebi, Bordeanu Marcel la Sususchioiu, Anghel N. Ioan la Regepchioiu, Oncescu M. Nicolae la Sellim-Cuius, Oncescu I. C-tin la

Gheiciler, Târna Dumitru la Carapcea, Anton C. Gheorghe la Saragea, Tudor T. Ioan Melecler Eaculescu C-tin la Ismail, Diaconescu Emti la Bazaurtul-Mare, Preda Ioan la Sf. Nicolae, Vlasceanu Grigore la Șahinlar. aprob. D. Secret. General), Dumitru P. Gheorghe la Malinova, Drăgulănescu Viorica la Mursalchioi, Torek Eliza la Aiorman, Pitz Florica la Cuiungiuic, Petrescu C-ța la Spasova, Georgescu Gh. Valeria la Enigea, Molea Viorica la Cearlighiol, Mihai Elena la Echiscea, Arsene I. Maria la Eni Mahle, Vasiliu Gh. Maria la Carali. Rădulescu Speranța la Teche, Enache N. Elena la Siracova, Dragomir V. Maria la Petia. Ilescu V. Smaranda la Arnăut-Cuius, Georgescu M. Maria la Părăul-Caprei, Ștefănescu Gh. Maria la Cadievo, Beatrice la Veischioi, Olteanu Virginia la Ghiaur-Suiuciu, Gavrilăscu Olimpia la Sărâmusă, Caloinescu Amelia la Cpnac, Egoescu Elena la Simionova, Calin Melania la Stejarul, Repidon Pannaia la Caverna, Elena Popa la Camilarul, Pintilie Alexandrina la Bogdali-Ceamurli, Calin A. Aurelia la Carapcea, Dicu Elena la Sarânebi, Postelnicu Ana la Seidali.

Școli de copii mici

Maria Ștefănescu se numește la Satalmăș, Eliza Marin la Bogdali Ceamurli, Filofteia Teodorescu la Suiuciu, Badea N. C-ța la Calicichioiu, Elena Mocanu la Cuiungiuic, Budu Marioara la Balagea Sahir Emma la Teche, Elena Gh. Sandu la Stejarul, Ioana Ciolcă, Ceatălări Vinis Maria la Vișoara, Stănescu T. Ana la Semizail, Elena T. Nicolau la Azaplar, Ștefănescu Maria la Spasova.

Știri

Zilele acestea s'au făcut de către subrevizoratul școlar, și d-l inspector școlar Alex. Voinescu, numirile în mod provizoriu precum și detașările, pe anul școlar 1932 | 1933.

D-l Pantelimon Diaconescu, fost subrevizor școlar de control, a fost rechemat la catedră pe ziua de 1 Octombrie crt. In controlul învățământului primar din Caliacra, a rămas d-l Nicolae Constantinescu.

In orașul Bazargic, s'au înființat încă două școli primare; școala Nr. 5 în cartierul turcesc și școala Nr. 6, în cartierul C. F. R. La școala Nr. 5, au fost numiți d-nii Tache Moraru și N. Constantinescu, iar la școala No. 6 Pr. P. Ionescu.

Școalele vor funcționa începând de luna aceasta.

Rugăm vechii colaboratori ai ziarului, de a ne mai trimite articole luate din experiența vieții dascălești.

In unele părți s'au ivit conflicte între coloniști și învățători pe chestia lotului de împroprietărire.

Învățătorii, cari sunt împroprietăriți conform art. 159 din legea învățământului primar, au loturi de preferință, pe când cei colonizați sunt trecuți în rândul coloniștilor. Ca atare urmează a-și lua lotul prin tragere la sorți.

Intrucât numirea noilor învățători, anul acesta s'a făcut cu mare întârziere, ștatele pe luna Octombrie crt. nu s'au putut întocmi până în prezent.

Inspector general școlar primar în regiunea Munteniei și Dobrogei, a fost rapartizat d-l Moise Marinescu. Inspector școlar de circumscripție, este d-l Alexandru Voinescu, la județele Caliacra și Durostor.

D-l Ministru al Instrucțiunii, în dorința de a vedea personal situația reală a învățământului primar, a inspectat în cursul lunii trecute școlile primare din mai multe județe.

Intrucât mai la fiecare școală primară există câte o învățătoare ar fi de dorit să lucreze cu elevele de curs primar și complementar cusături naționale, astfel ca la sfârșitul anului școlar să se facă expoziții școlare, așa cum au mai fost și altă dată.

Din ziare se aude că bugetul pe 1933, va fi redus la suma de 15 miliarde. De aci rezultă că și salariile vor fi reduse.

Ministerul de Interne, a luat dispozițiuni ca lucrările ministerului să fie rezolvate sau supuse spre rezolvare cu cea mai mare urgență și corespondența rezolvată să fie lucrată și expediată în 48 ore.

Contrar se vor lua cele mai severe măsuri contra funcționarilor găsiți vinovați de întârziere.

Coloniștii bănațeni făcând săpături în apropierea lacului Tuzla la 3 Km. de Balcic, au dat peste un izvor de apă minerală. Apa conține sulf în mare cantitate.

S'a mai constatat că are efect în bolile de rinichi.

S'a deschis un credit extraordinar de 30 milioane pe seama Ministerului Instrucțiunii Publice pentru repararea localurilor de școală.

Onor Ministerul Instrucțiunii, a dispus ca, concediile până la 15 zile să se aprobe de către subrevizoratele școlare, până la două luni de către serviciile de învățământ respective, iar cele ce trec de două luni, se vor aproba de minister.